

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

विधूमोदृश्यते राजंस्तथापार्थो धनं जयः ॥ द्रौणिस्तु समरे हृत्वा पाण्डवस्य पराक्रमं ॥ २१ ॥ रथेनातिपताकेन पाण्डवं प्रत्यवारयत् ॥ तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ तावुभौ ध
न्विनां वरौ ॥ २२ ॥ समीयतुस्तदान्योन्यं परस्परवधैषिणौ ॥ तयोरासीन्महाराजबाणवर्षसुदारुणं ॥ २३ ॥ जीमूतयो र्यथा वृष्टिस्तपति भरतर्षभ ॥ अन्योन्यस्य
धि नौ तौ तु शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २४ ॥ ततस्तुस्तदान्योन्यं शृंगभ्यां दृषभा विव ॥ तयोर्युद्धं महाराजचिरं सममिवाभवत् ॥ २५ ॥ शस्त्राणां संगमश्चैव घोरस्तत्रा
भवत्पुनः ॥ ततोर्जुनं द्वादशभीरुक्मपुंखैः सुतेजनैः ॥ २६ ॥ वासुदेवं च दशभिर्द्रौणिर्विव्याध भारत ॥ ततः प्रहर्षाद्भीमस्तुव्याक्षिपद्गाण्डिवं धनुः ॥ २७ ॥ मानयि
त्वामुर्हूतं तु गुरुपुत्रं महाहवे ॥ व्यश्वसूत रथं चक्रे सव्यसाची परंतपः ॥ २८ ॥ मृदुपूर्वतश्चैनं पुनः पुनरताडयत् ॥ हताश्वे तुरथेतिष्ठन् द्रोणपुत्रस्त्वयस्मयं ॥ २९ ॥
मुसलपाण्डुपुत्राय चिक्षेप परिघोपमं ॥ तमापतंतं सहसा हेमपट्टविभूषितं ॥ ३० ॥ चिच्छेद सप्तधा वीरः पार्थः शत्रुनिबर्हणः ॥ सच्छिन्नं मुसलं हृत्वा द्रौणिः परमको
पनः ॥ ३१ ॥ आददे परिघं घोरं नगैर्ग्रशिखरोपमं ॥ चिक्षेप चैव पार्थाय द्रौणिर्युद्धविशारदः ॥ ३२ ॥ तमंतकमिव क्रुद्धं परिघं प्रेक्ष्य पाण्डवः ॥ अर्जुनस्त्वरितो जघ्ने
पंचभिः सायकोत्तमैः ॥ ३३ ॥ सच्छिन्नः पतितो भूमौ पार्थबाणैर्महाहवे ॥ दारयन् पृथिवीं द्राणां मनां सीव च भारत ॥ ३४ ॥ ततो परैस्त्रिभिर्भैद्यैर्द्रौणिर्विव्याध पां
डवः ॥ सोतिविद्धो बलवता पार्थेन सुमहात्मना ॥ ३५ ॥ नाकं पतत दद्रौणिः पौरुषेषु व्यवस्थितः ॥ सुरथं च ततो राजन् भारद्वाजो महारथं ॥ ३६ ॥ अवाकिरच्छ
रव्रातैः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ ततस्तु सुरथो व्याजौ पंचालानां महारथः ॥ ३७ ॥ रथेन मेघघोषेण द्रौणिमेवाभ्यधावत ॥ विकर्षन्वैधनुः श्रेष्ठं सर्वभारसहं दं ॥
॥ ३८ ॥ ज्वलनाशी विषनिभैः शरैश्चैनमवाकिरत् ॥ सुरथं तंततः क्रुद्धमापतंतं महारथं ॥ ३९ ॥ चुकोप समरे द्रौणिर्दं डाहत इवोरगः ॥ त्रिशिखां भ्रुकुटीं कृत्वा स्त
क्किणीपरिसंलिहन् ॥ ४० ॥ उद्दीक्ष्य सुरथं रोषाद्भुज्यामिव मृज्य च ॥ मुमोच तीक्ष्णं नाराचं यमदंडोपमद्युतिं ॥ ४१ ॥ सतस्य तदयं भित्वा प्रविवेशातिविविगतः ॥
शक्राशनिरिवोत्सृष्टो विदार्थधरणीतलं ॥ ४२ ॥ ततः सपतितो भूमौ नाराचेन समाहतः ॥ वज्रेण च यथाशृंगं पर्वतस्यैव दीर्यतः ॥ ४३ ॥ तस्मिन् विनिहते वीरे द्रो
णपुत्रः प्रतापवान् ॥ आरुरोहरथं तूर्णं तमे वरथिनां वरः ॥ ४४ ॥ ततः सज्जो महाराज द्रौणिराहवदुर्मदः ॥ अर्जुनं योधयामास संशप्तकवतोरणे ॥ ४५ ॥ तत्र युद्धं
महत्वासीदर्जुनस्य परैः सह ॥ मध्यं दिनं गते सूर्ये यमराष्ट्रविवर्धनं ॥ ४६ ॥